

Címsor jelenik meg itt

Óriási jelentőséggel bírt, hogy 1938 után ismét Budapest rendezhette meg az eucharisztikus kongresszust szeptember 5. és 12. között. Hosszú, várakozással teli idő után sok ima és lelki felkészülés előzte meg ezt a kongresszust. Erdő Péter bíboros így fogalmazott: „*bemutatkozás a világ előtt és nemcsak a világegyház, hanem a civil világ előtt is*”. Tudjuk, hogy nehéz időszakot élünk meg manapság a hit terén, de ezen a héten mintha visszatértünk volna egy elevebb, nyitottabb élethez, ha úgy tetszik a normalitáshoz. Visszatértünk a forráshoz, az oltáriszentséghez. Lehetőség volt a sok koncert, előadás, katekézis, tanúságtétel mellett bekapcsolódni a közös imákba, amelyekből erőt és bátorságot tudtunk meríteni. Örömmel találkozhattunk Jézus Krisztussal az Eucharisztia ünneplésében. A sok, változatos, családi, ifjúsági, lelki és kulturális program pe-

dig felemelte lelkünket minden örömről és reményről. Mosolygós arcok, kitárt karok és odaadó szívek, mozaikká formálódva különleges erejű közösséggé váltak.

Ez a kongresszus különleges lehetőséget teremtett arra, hogy közösen imádkozzunk, együtt keressük Isten akaratát, újra meg újra felfedezzük a másik emberben az Ő képmását. Hogy együttes erővel emelhesük fel a hit pajzsát, és hogy hirdessük a szeretet parancsát. Angelo Bagnasco bíboros a megnyitó szentmise prédikációjában kihangsúlyozta: „*Az Egyház nem hirdet és nem imád más nevet, csak Jézus Krisztusét! Emlékezzetek rá: az arca Evangélium, jelenléte az Eucharisztia*”. Igazi lelki gyakorlat volt.

Óriási jelentőséggel bírt, hogy 1938 után ismét Budapest rendezhette meg az

2440 karakter szöveggel

kongresszust szeptember 5. és 12. között. Hosszú, várakozással teli idő után sok ima és lelki felkészülés előzte meg ezt a kongresszust. Erdő Péter bíboros így fogalmazott: „*bemutatkozás a világ előtt és nemcsak a világegyház, hanem a civil világ előtt is*”. Tudjuk, hogy nehéz időszakot élünk meg manapság a hit terén, de ezen a héten mintha visszatértünk volna egy elevebb, nyitottabb élethez, ha úgy tetszik a normalitáshoz. Visszatértünk a forráshoz, az oltáriszentséghez. Lehetőség volt a sok koncert, előadás, katekézis, tanúságtétel mellett bekapcsolódni a közös imákba, amelyekből erőt és bátorságot tudtunk meríteni. Örömmel találkozhattunk Jézus Krisztussal az Eucharisztia ünneplésében. A sok, változatos, családi, ifjúsági, lelki és kulturális program pedig felemelte lelkünket Istenhez.

Cikk aláírása

Címsor jelenik meg itt

Óriási jelentőséggel bírt, hogy 1938 után ismét Budapest rendezhette meg az eucharisztikus kongresszust szeptember 5. és 12. között. Hosszú, várakozással teli idő után sok ima és lelki felkészülés előzte meg ezt a kongresszust. Erdő Péter bíboros így fogalmazott: „*bemutatkozás a világ előtt és nemcsak a világegyház, hanem a civil világ előtt is*”. Tudjuk, hogy nehéz időszakot élünk meg manapság a hit terén, de ezen a héten mintha visszatértünk volna egy elevebb, nyitottabb élethez, ha úgy tetszik a normalitáshoz. Visszatértünk a forráshoz, az oltáriszentséghez. Lehetőség volt a sok koncert, előadás, katekézis, tanúságtétel mellett bekapcsolódni a közös imákba, amelyekből erőt és bátorságot tudtunk meríteni. Örömmel találkozhattunk Jézus Krisztussal az Eucharisztia ünneplésében. A sok, változatos, családi, ifjúsági, lelki és kulturális program pedig felemelte lelkünket Istenhez, minden örömről és reményünk forrásához. Mosolygós arcok, kitárt karok és odaadó szívek, mozaikká formálódva különleges erejű közösséggé váltak.

Ez a kongresszus különleges lehetőséget teremtett arra, hogy közösen imádkozzunk, együtt keressük Isten akaratát, újra meg újra felfedezzük a másik emberben az Ő képmását. Hogy együttes erővel emelhesük fel a hit pajzsát, és hogy hirdes-

1600 karakter szöveggel ha kép is van

sük a szeretet parancsát. Angelo Bagnasco bíboros a megnyitó szentmise prédikációjában kihangsúlyozta: „*Az Egyház nem hirdet és nem imád más nevet, csak Jézus Krisztusét! Emlékezzetek rá: az arca Evangélium, jelenléte az Eucharisztia*”. Igazi lelki gyakorlat volt.

Óriási jelentőséggel bírt, hogy 1938 után ismét Budapest ren-

Címsor jelenik meg itt

5940 karakter szóközökkel

Óriási jelentőséggel bírt, hogy 1938 után ismét Budapest rendezhette meg az eucharisztikus kongresszust szeptember 5. és 12. között. Hosszú, várakozással teli idő után sok ima és lelki felkészülés előzte meg ezt a kongresszust. Erdő Péter bíboros így fogalmazott: „*bemutatkozás a világ előtt és nemcsak a világegyház, hanem a civil világ előtt is*”. Tudjuk, hogy nehéz időszakot élünk meg manapság a hit terén, de ezen a héten mintha visszatértünk volna egy elevebb, nyitottabb élethez, ha úgy tetszik a normalitáshoz. Visszatértünk a forráshoz, az oltáriszentséghez. Lehetőség volt a sok koncert, előadás, katekézis, tanúságtétel mellett bekapcsolódni a közös imákba, amelyekből erőt és bátorságot tudtunk meríteni. Örömmel találkozhattunk Jézus Krisztussal az Eucharisztia ünneplésében. A sok, változatos, családi, ifjúsági, lelki és kulturális program pedig felemelte lelkünket Istenhez, minden örömünk és reményünk forrásához. Mosolygós arcok, kitárt karok és odaadó szívek, mozaikká formálódva különleges erejű közösséggé váltak.

Ez a kongresszus különleges lehetőséget teremtett arra, hogy közösen imádkozunk, együtt keressük Isten akaratát, újra meg újra felfedezzük a másik emberben az Ő képmását. Hogy együttes erővel emelhesük fel a hit pajzsát, és hogy hirdessük a szeretet parancsát. Angelo Bagnasco bíboros a megnyitó szentmise prédikációjában kihangsúlyozta: „*Az Egyház nem hirdet és nem imád más nevet, csak Jézus Krisztusét! Emlékezzetek rá: az arca Evangélium, jelenléte az Eucharisztia*”. Igazi lelki-gyakorlat volt.

Óriási jelentőséggel bírt, hogy 1938 után ismét Budapest rendezhette meg az eucharisztikus kongresszust szeptember 5. és 12. között. Hosszú, várakozással teli idő után sok ima és lelki felkészülés előzte meg ezt a kongresszust. Erdő Péter bíboros így fogalmazott: „*bemutatkozás a világ előtt és nemcsak a világegyház, hanem a civil világ előtt is*”. Tudjuk, hogy nehéz időszakot élünk meg manapság a hit terén, de ezen a héten mintha visszatértünk

volna egy elevebb, nyitottabb élethez, ha úgy tetszik a normalitáshoz. Visszatértünk a forráshoz, az oltáriszentséghez. Lehetőség volt a sok koncert, előadás, katekézis, tanúságtétel mellett bekapcsolódni a közös imákba, amelyekből erőt és bátorságot tudtunk meríteni. Örömmel találkozhattunk Jézus Krisztussal az Eucharisztia ünneplésében. A sok, változatos, családi, ifjúsági, lelki és kulturális program pedig felemelte lelkünket Isten.

Óriási jelentőséggel bírt, hogy 1938 után ismét Budapest rendezhette meg az eucharisztikus kongresszust szeptember 5. és 12. között. Hosszú, várakozással teli idő után sok ima és lelki felkészülés előzte meg ezt a kongresszust. Erdő Péter bíboros így fogalmazott: „*bemutatkozás a világ előtt és nemcsak a világegyház, hanem a civil világ előtt is*”. Tudjuk, hogy nehéz időszakot élünk meg manapság a hit terén, de ezen a héten mintha visszatértünk volna egy elevebb, nyitottabb élethez, ha úgy tetszik a normalitáshoz. Visszatértünk a forráshoz, az oltáriszentséghez. Lehetőség volt a sok koncert, előadás, katekézis, tanúságtétel mellett bekapcsolódni a közös imákba, amelyekből erőt és bátorságot tudtunk meríteni. Örömmel találkozhattunk Jézus Krisztussal az Eucharisztia ünneplésében. A sok, változatos, családi, ifjúsági, lelki és kulturális program pedig felemelte lelkünket Istenhez, minden örömünk és reményünk forrásához. Mosolygós arcok, kitárt karok és odaadó szívek, mozaikká formálódva különleges erejű közösséggé váltak.

Ez a kongresszus különleges lehetőséget teremtett arra, hogy közösen imádkozunk, együtt keressük Isten akaratát, újra meg újra felfedezzük a másik emberben az Ő képmását. Hogy együttes erővel emelhesük fel a hit pajzsát, és hogy hirdessük a szeretet parancsát. Angelo Bagnasco bíboros a megnyitó szentmise prédikációjában kihangsúlyozta: „*Az Egyház nem hirdet és nem imád más nevet, csak Jézus Krisztusét! Emlékezzetek rá: az arca Evangélium, jelenléte az Eucharisztia*”. Igazi lelki-gyakorlat volt.

jelentőséggel bírt, hogy 1938 után ismét Budapest rendezhette meg az eucharisztikus kongresszust szeptember 5. és 12. között. Hosszú, várakozással teli idő után sok ima és lelki felkészülés előzte meg ezt a kongresszust. Erdő Péter bíboros így fogalmazott: „*bemutatkozás a világ előtt és nemcsak a világegyház, hanem a civil világ előtt is*”. Tudjuk, hogy nehéz időszakot élünk meg manapság a hit terén, de ezen a héten mintha visszatértünk volna egy elevebb, nyitottabb élethez, ha úgy tetszik a normalitáshoz. Visszatértünk a forráshoz, az oltáriszentséghez. Lehetőség volt a sok koncert, előadás, katekézis, tanúságtétel mellett bekapcsolódni a közös imákba, amelyekből erőt és bátorságot tudtunk meríteni. Örömmel találkozhattunk Jézus Krisztussal az Eucharisztia ünneplésében. A sok, változatos, családi, ifjúsági, lelki és kulturális program pedig felemelte lelkünket Isten.

Óriási jelentőséggel bírt, hogy 1938 után ismét Budapest rendezhette meg az eucharisztikus kongresszust szeptember 5. és 12. között. Hosszú, várakozással teli idő után sok ima és lelki felkészülés előzte meg ezt a kongresszust. Erdő Péter bíboros így fogalmazott: „*bemutatkozás a világ előtt és nemcsak a világegyház, hanem a civil világ előtt is*”. Tudjuk, hogy nehéz időszakot élünk és reményünk forrásához. Mosolygós arcok, kitárt karok és odaadó szívek, mozaikká. lkjsvhalkjdvh akésdvjha sdvkélasdjv akésdjvh asdkvjhadévkjh adkéjvh advkjhadkvjh advkajdhvkdjvh.

élünk meg manapság a hit terén, de ezen a héten mintha visszatértünk volna egy elevebb, nyitottabb élethez, ha úgy tetszik a normalitáshoz. Visszatértünk a forráshoz, az oltáriszentséghez. Lehetőség volt a sok koncert, előadás, katekézis, tanúságtétel mellett bekapcsolódni a közös imákba, amelyekből erőt és bátorságot tudtunk meríteni. Örömmel találkozhattunk Jézus Krisztussal az Eucharisztia ünneplésében. A sok, változatos, családi, ifjúsági, lelki és kulturális program pedig felemelte lelkünket Isten.

Cikk aláírása

Címsor jelenik meg itt

Óriási jelentőséggel bírt, hogy 1938 után ismét Budapest rendezhette meg az eucharisztikus kongresszust szeptember 5. és 12. között. Hosszú, várakozással teli idő után sok ima és lelki felkészülés előzte meg ezt a kongresszust. Erdő Péter bíboros így fogalmazott: *„bemutatkozás a világ előtt és nemcsak a világegyház, hanem a civil világ előtt is”*. Tudjuk, hogy nehéz időszakot élünk meg manapság a hit terén, de ezen a héten mintha visszatértünk volna egy elevebb, nyitottabb élethez, ha úgy tetszik a normalitáshoz. Visszatértünk a forráshoz, az oltáriszentséghez. Lehetőség volt a sok koncert, előadás, katekézis, tanúságtétel mellett bekapcsolódni a közös imákba, amelyekből erőt és bátorságot tudtunk meríteni. Örömmel találkozhattunk Jézus Krisztussal az Eucharisztia ünneplésében. A sok, változatos, családi, ifjúsági, lelki és kulturális program pedig felemelte lelkünket Istenhez, minden örömünk és reményünk forrásához. Mosolygós arcok, kitárt karok és odaadó szívek, mozaikká formálódva különleges erejű közösséggé váltak.

Ez a kongresszus különleges lehetőséget teremtett arra, hogy közösen imádkozunk, együtt keressük Isten akaratát, újra meg újra felfedezzük a másik emberben az Ő képmását. Hogy együttes erővel emelhesük fel a hit pajzsát, és hogy hirdessük a szeretet parancsát. Angelo Bagnasco bíboros a megnyitó szentmise prédikációjában kihangsúlyozta: *„Az Egyház nem hirdet és nem imád más nevet, csak Jézus Krisztusét! Emlékezzetek rá: az arca Evangélium, jelenléte az Eucharisztia”*. Igazi lelki gyakorlat volt.

Óriási jelentőséggel bírt, hogy 1938 után ismét Budapest rendezhette meg az eucharisztikus kongresszust szeptember 5. és 12. között. Hosszú, várakozással teli idő után sok ima és lelki felkészülés előzte meg ezt a kongresszust. Erdő Péter bíboros így fogalmazott: *„bemutatkozás a világ előtt és nemcsak a világegyház, hanem a civil világ előtt is”*. Tudjuk, hogy nehéz időszakot élünk meg manapság a hit terén, de ezen a héten mintha visszatértünk volna egy elevebb, nyitottabb élethez, ha úgy tetszik a normalitáshoz. Visszatértünk a forráshoz, az oltáriszentséghez. Lehetőség volt a sok koncert, előadás, katekézis, tanúságtétel mellett bekapcsolódni a közös imákba, amelyekből erőt és bátorságot tudtunk meríteni. Örömmel találkozhattunk Jézus Krisztussal az Eucharisztia ünneplésében. A sok, változatos, családi, ifjúsági, lelki és kulturális program pedig felemelte lelkünket Istenhez, minden örömünk és reményünk forrásához. Mosolygós arcok, kitárt karok és odaadó szívek, mozaikká formálódva különleges erejű közösséggé váltak.

Óriási jelentőséggel bírt, hogy 1938 után ismét Budapest rendezhette meg az eucharisztikus kongresszust szeptember 5. és 12. között. Hosszú, várakozással teli idő után sok ima és lelki felkészülés előzte meg ezt a kongresszust. Erdő Péter bíboros így fogalmazott: *„bemutatkozás a világ előtt és nemcsak a világegyház, hanem a civil világ előtt is”*. Tudjuk, hogy nehéz időszakot élünk meg manapság a hit terén, de ezen a héten mintha visszatértünk volna egy elevebb, nyitottabb élethez, ha úgy tetszik a normalitáshoz. Visszatértünk a forráshoz, az oltáriszentséghez. Lehetőség volt a sok koncert, előadás, katekézis, tanúságtétel mellett bekapcsolódni a közös imákba, amelyekből erőt és bátorságot tudtunk meríteni. Örömmel találkozhattunk Jézus Krisztussal az Eucharisztia ünneplésében. A sok, változatos, családi, ifjúsági, lelki és kulturális program pedig felemelte lelkünket Istenhez, minden örömünk és reményünk forrásához. Mosolygós arcok, kitárt karok és odaadó szívek, mozaikká formálódva különleges erejű közösséggé váltak.

Óriási jelentőséggel bírt, hogy 1938 után ismét Budapest rendezhette meg az eucharisztikus kongresszust szeptember 5. és 12. között. Hosszú, várakozással teli idő után sok ima és lelki felkészülés előzte meg ezt a kongresszust. Erdő Péter bíboros így fogalmazott: *„bemutatkozás a világ előtt és nemcsak a világegyház, hanem a civil világ előtt is”*. Tudjuk, hogy nehéz időszakot élünk meg manapság a hit terén, de ezen a héten mintha visszatértünk volna egy elevebb, nyitottabb élethez, ha úgy tetszik a normalitáshoz. Visszatértünk a forráshoz, az oltáriszentséghez. Lehetőség volt a sok koncert, előadás, katekézis, tanúságtétel mellett bekapcsolódni a közös imákba, amelyekből erőt és bátorságot tudtunk meríteni. Örömmel találkozhattunk Jézus Krisztussal az Eucharisztia ünneplésében. A sok, változatos, családi, ifjúsági, lelki és kulturális program pedig felemelte lelkünket Istenhez, minden örömünk és reményünk forrásához. Mosolygós arcok, kitárt karok és odaadó szívek, mozaikká formálódva különleges erejű közösséggé váltak.

lálkozhattunk Jézus Krisztussal az Eucharisztia ünneplésében. A sok, változatos, családi, ifjúsági, lelki és kulturális program pedig felemelte lelkünket Istenhez, minden örömünk és reményünk forrásához. Mosolygós arcok, kitárt karok és odaadó szívek, mozaikká formálódva különleges erejű közösséggé váltak.

Ez a kongresszus különleges lehetőséget teremtett arra, hogy közösen imádkozunk, együtt keressük Isten akaratát, újra meg újra felfedezzük a másik emberben az Ő képmását. Hogy együttes erővel emelhesük fel a hit pajzsát, és hogy hirdessük a szeretet parancsát. Angelo Bagnasco bíboros a megnyitó szentmise prédikációjában kihangsúlyozta: *„Az Egyház nem hirdet és nem imád más nevet, csak Jézus Krisztusét! Emlékezzetek rá: az arca Evangélium, jelenléte az Eucharisztia”*. Igazi lelki gyakorlat volt.

Óriási jelentőséggel bírt, hogy 1938 után ismét Budapest rendezhette meg az eucharisztikus kongresszust szeptember 5. és 12. között. Hosszú, várakozással teli idő után sok ima és lelki felkészülés előzte meg ezt a kongresszust. Erdő Péter bíboros így fogalmazott: *„bemutatkozás a világ előtt és nemcsak a világegyház, hanem a civil világ előtt is”*. Tudjuk, hogy nehéz időszakot élünk meg manapság a hit terén, de ezen a héten mintha visszatértünk volna egy elevebb, nyitottabb élethez, ha úgy tetszik a normalitáshoz. Visszatértünk a forráshoz, az oltáriszentséghez. Lehetőség volt a sok koncert, előadás, katekézis, tanúságtétel mellett bekapcsolódni a közös imákba, amelyekből erőt és bátorságot tudtunk meríteni.

Címsor jelenik meg itt

Óriási jelentőséggel bírt, hogy 1938 után ismét Budapest rendezhette meg az eucharisztikus kongresszust szeptember 5. és 12. között. Hosszú, várakozással teli idő után sok ima és lelki felkészülés előzte meg ezt a kongresszust. Erdő Péter bíboros így fogalmazott: *„bemutatkozás a világ előtt és nemcsak a világegyház, hanem a civil világ előtt is”*. Tudjuk, hogy nehéz időszakot élünk meg manapság a hit terén, de ezen a héten mintha visszatértünk volna egy elevebb, nyitottabb élethez, ha úgy tetszik a normalitáshoz. Visszatértünk a forráshoz, az oltáriszentséghez. Lehetőség volt a sok koncert, előadás, katekézis, tanúságtétel mellett bekapcsolódni a közös imákba, amelyekből erőt és bátorságot tudtunk meríteni. Örömmel találkozhattunk Jézus Krisztussal az Eucharisztia ünneplésében. A sok, változatos, családi, ifjúsági, lelki és kulturális program pedig felemelte lelkünket Istenhez, minden örömünk és reményünk forrásához. Mosolygós arcok, kitárt karok és odaadó szívek, mozaikká formálódva különleges erejű közösséggé váltak.

Ez a kongresszus különleges lehetőséget teremtett arra, hogy közösen imádkozzunk, együtt keressük Isten akaratát, újra meg újra felfedezzük a másik emberben az Ő képmását. Hogy együttes erővel emelhessek fel a hit pajzsát, és hogy hirdessük a szeretet parancsát. Angelo Bagnasco bíboros a megnyitó szentmise prédikációjában kihangsúlyozta: *„Az Egyház nem hirdet és nem imád más nevet, csak Jézus Krisztusét! Emlékezzetek rá: az arca Evangélium, jelenléte az Eucharisztia”*. Igazi lelki gyakorlat volt.

Óriási jelentőséggel bírt, hogy 1938 után ismét Budapest rendezhette meg az eucharisztikus kongresszust szeptember 5. és 12. között. Hosszú, várakozással teli idő után sok ima és lelki felkészülés előzte meg ezt a kongresszust. Erdő Péter bíboros így fogalmazott: *„bemutatkozás a világ előtt és nemcsak a világegyház, hanem a civil világ előtt is”*. Tudjuk, hogy nehéz időszakot élünk meg manapság a hit terén, de ezen a héten mintha visszatértünk volna egy elevebb, nyitottabb élethez,

ha úgy te...
tértünk a f...
Lehetőség...
katekézis,

lódni a közös imákba, amelyekből erőt és bátorságot tudtunk meríteni. Örömmel találkozhattunk Jézus Krisztussal az Eucharisztia ünneplésében. A sok, változatos, családi, ifjúsági, lelki és kulturális program pedig felemelte lelkünket Isten.

Óriási jelentőséggel bírt, hogy 1938 után ismét Budapest rendezhette meg az eucharisztikus kongresszust szeptember 5. és 12. között. Hosszú, várakozással teli idő után sok ima és lelki felkészülés előzte meg ezt a kongresszust. Erdő Péter bíboros így fogalmazott: *„bemutatkozás a világ előtt és nemcsak a világegyház, hanem a civil világ előtt is”*. Tudjuk, hogy nehéz időszakot élünk meg manapság a hit terén, de ezen a héten mintha visszatértünk volna egy elevebb, nyitottabb élethez, ha úgy tetszik a normalitáshoz. Visszatértünk a forráshoz, az oltáriszentséghez. Lehetőség volt a sok koncert, előadás, katekézis, tanúságtétel mellett bekapcsolódni a közös imákba, amelyekből erőt és bátorságot tudtunk meríteni. Örömmel találkozhattunk Jézus Krisztussal az Eucharisztia ünneplésében. A sok, válto-

atos, családi, ifjúsági, lelki és kulturális program pedig felemelte lelkünket Istenhez, minden örömünk és reményünk forrásához. Mosolygós arcok, kitárt karok és odaadó szívek, mozaikká formálódva különleges erejű közösséggé váltak.

Ez a kongresszus különleges lehetőséget teremtett arra, hogy közösen imádkozzunk, együtt keressük Isten akaratát, újra meg újra felfedezzük a másik emberben az Ő képmását. Hogy együttes erővel emelhessek fel a hit pajzsát, és hogy hirdessük a szeretet parancsát. Angelo Bagnasco bíboros a megnyitó szentmise prédikációjában kihangsúlyozta: *„Az Egyház nem hirdet és nem imád más nevet, csak Jézus Krisztusét! Emlékezzetek rá: az arca Evangélium, jelenléte az Eucharisztia”*. Igazi lelki gyakorlat volt.

Óriási jelentőséggel bírt, hogy 1938 után ismét Budapest rendezhette meg az eucharisztikus kongresszust szeptember 5. és 12. között. Hosszú, várakozással teli idő után sok ima és lelki felkészülés előzte meg ezt a kongresszust. Erdő Péter bíboros így fogalmazott: *„bemutatkozás a világ előtt és nemcsak a világegyház, hanem a civil világ előtt is”*. Tudjuk, hogy nehéz időszakot élünk meg manapság a hit.

2020 karakter 1 hasáb

1600 karakter 1 hasáb
1 kicsi képpel

1270 karakter 1 hasáb
1 álló képpel

Címsor kicsi Címsor kicsi Címsor kicsi

Óriási jelentőséggel bírt, hogy 1938 után ismét Budapest rendezhette meg az eucharisztikus kongresszust szeptember 5. és 12. között. Hosszú, várakozással teli idő után sok ima és lelki felkészülés előzte meg ezt a kongresszust. Erdő Péter bíboros így fogalmazott: „bemutatkozás a világ előtt és nemcsak a világegyház, hanem a civil világ előtt is”. Tudjuk, hogy nehéz időszakot élünk meg manapság a hit terén, de ezen a héten mintha visszatértünk volna egy elevebb, nyitottabb élethez, ha úgy tetszik a normalitáshoz. Visszatértünk a forráshoz, az oltáriszentséghez. Lehetőség volt a sok koncert, előadás, katekézis, tanúságtétel mellett bekapcsolódni a közös imákba, amelyekből erőt és bátorságot tudtunk meríteni. Örömmel találkozhattunk Jézus Krisztussal az Eucharisztia ünneplésében. A sok, változatos, családi, ifjúsági, lelki és kulturális program pedig felemelte lelkünket Istenhez, minden örömünk és reményünk forrásához. Mosolygós arcok, kitárt karok és odaadó szívek, mozaikká formálódva különleges erejű közösséggé váltak.

Ez a kongresszus különleges lehetőséget teremtett arra, hogy közösen imádkozunk, együtt keressük Isten akaratát, újra meg újra felfedezzük a másik emberben az Ő képmását. Hogy együttes erővel emelhesük fel a hit pajzsát, és hogy hirdessük a szeretet parancsát. Angelo Bagnasco bíboros a megnyitó szentmise prédikációjában kihangsúlyozta: „Az Egyház nem hirdet és nem imád más nevet, csak Jézus Krisztusét! Emlékezzetek rá: az arca Evangélium, jelenléte az Eucharisztia”. Igazi lelki-gyakorlat volt.

Óriási jelentőséggel bírt, hogy 1938 után ismét Budapest rendezhette meg az eucharisztikus kongresszust szeptember 5. és 12. között. Hosszú, várakozással teli idő után sok ima és lelki felkészülés előzte meg ezt a kongresszust. Erdő Péter bíboros így fogalmazott: „bemutatkozás a világ előtt és nemcsak a világegyház, hanem a civil világ előtt is”. Tudjuk, hogy nehéz időszakot élünk meg manapság a hit terén, de ezen a héten mintha visszatértünk volna egy elevebb, nyitottabb élethez,

Óriási jelentőséggel bírt, hogy 1938 után ismét Budapest rendezhette meg az eucharisztikus kongresszust szeptember 5. és 12. között. Hosszú, várakozással teli idő után sok ima és lelki felkészülés előzte meg ezt a kongresszust. Erdő Péter bíboros így fogalmazott: „bemutatkozás a világ előtt és nemcsak a világegyház, hanem a civil világ előtt is”. Tudjuk, hogy nehéz időszakot élünk meg manapság a hit terén, de ezen a héten mintha visszatértünk volna egy elevebb, nyitottabb élethez, ha úgy tetszik a normalitáshoz. Visszatértünk a forráshoz, az oltáriszentséghez. Lehetőség volt a sok koncert, előadás, katekézis, tanúságtétel mellett bekapcsolódni a közös imákba, amelyekből erőt és bátorságot tudtunk meríteni. Örömmel találkozhattunk Jézus Krisztussal az Eucharisztia ünneplésében. A sok, változatos, családi, ifjúsági, lelki és kulturális program pedig felemelte lelkünket Istenhez, minden örömünk és reményünk forrásához. Mosolygós arcok, kitárt karok és odaadó szívek, mozaikká formálódva különleges erejű közösséggé váltak.

Ez a kongresszus különleges lehetőséget teremtett arra, hogy közösen imádkozunk, együtt keressük Isten akaratát, újra meg újra felfedezzük a másik emberben az Ő képmását. Hogy együttes erővel emelhesük fel a hit pajzsát, és hogy hirdessük a szeretet parancsát. Angelo Bagnasco bíboros a megnyitó szentmise prédikációjában kihangsúlyozta: „Az Egyház nem hirdet és nem imád más nevet, csak Jézus Krisztusét! Emlékezzetek rá: az arca Evangélium, jelenléte az Eucharisztia”. Igazi lelki-gyakorlat volt.

Óriási jelentőséggel bírt, hogy 1938 után ismét Budapest rendezhette meg az

Óriási jelentőséggel bírt, hogy 1938 után ismét Budapest rendezhette meg az eucharisztikus kongresszust szeptember 5. és 12. között. Hosszú, várakozással teli idő után sok ima és lelki felkészülés előzte meg ezt a kongresszust. Erdő Péter bíboros így fogalmazott: „bemutatkozás a világ előtt és nemcsak a világegyház, hanem a civil világ előtt is”. Tudjuk, hogy nehéz időszakot élünk meg manapság a hit terén, de ezen a héten mintha visszatértünk volna egy elevebb, nyitottabb élethez, ha úgy tetszik a normalitáshoz. Visszatértünk a forráshoz, az oltáriszentséghez. Lehetőség volt a sok koncert, előadás, katekézis, tanúságtétel mellett bekapcsolódni a közös imákba, amelyekből erőt és bátorságot tudtunk meríteni. Örömmel találkozhattunk Jézus Krisztussal az Eucharisztia ünneplésében. A sok, változatos, családi, ifjúsági, lelki és kulturális program pedig felemelte lelkünket Istenhez, minden örömünk és reményünk forrásához. Mosolygós arcok, kitárt karok és odaadó szívek, mozaikká formálódva különleges erejű közösséggé váltak.

Ez a kongresszus különleges lehetőséget teremtett arra, hogy közösen imádkozunk, együtt keressük Isten akaratát, újra meg újra felfedezzük a másik emberben az Ő képmását. Hogy együttes erővel emelhesük fel a hit pajzsát, és hogy hirdessük

